

Tale ved fars begravelse den 13. november 1996:

“På mors og familiens vegne vil jeg gerne sige et par ord her ved fars bisættelse.

1996 blev et skelsættende på for familien Ærenlund. Far er nu væk, og ved fars bortgang er den sidste af en børneflokk på 8 væk. Vi er heldigvis en del, der kan huske alle fars søskende. Nu er den sidste taget fra os - nemlig far.

For far, der næsten aldrig var syg, begyndte 1996 med, at han måtte melde afbud til oldermandsgildet i Sallinge. Trist for far, der altid glædede sig meget til netop den dag.

Kort efter blev far indlagt. I januar og februar havde han det meget dårligt, men han kom dog hjem til Sallinge på sin 85 års fødselsdag, hvor mor og vi tre børn sørgede for, at han, trods sygdom, blev behørigt fejret.

Far blev udskrevet primo marts, og så oprandt en dejlig sommer for mor og far. De arbejdede i haven og drivhuset. Ja, alt gik, som det næsten altid har gjort. Det gik fint igen.

Det gik så godt, at far mente, at der skulle holdes en forsinket fødselsdagsfest. Far glædede sig meget til festen, der blev holdt i Heden den 29. juni. En rigtig god fest. Far talte meget om den senere.

Far opnåede også i sommer at være med til Signe og Povls sølvbryllup. Således nåede både far og mor at være til alle deres tre børns sølvbryllupper.

Fra midten af august blev far igen indlagt - blev udskrevet og blev indlagt igen - og for hver indlæggelse gik det mere og mere op for os, at det var alvorligt med far.

Jeg synes også, det skal nævnes, at mor og far havde bestilt ophold på Rønshoved Højskole i slutningen af august i år. Desværre måtte de aflyse. Optimismen har altid været der.

Ja, far var optimist. Omkring 1. oktober da far, mor og vi børn talte med en læge om, hvad der kunne gøres, så far fik det bedre, sagde far, at lægerne måtte gøre deres bedste, for han havde stadig nogle ting, der manglede at blive udført. Sådan var far.

Sidste gang han var indlagt, var han træt, meget træt. Hans højeste ønske var at komme hjem, og det kom han da også. Han nåede kun at være hjemme i fire dage- fire dage - som betød meget for far, men også for os.

Vi vil altid mindes far som positiv, spændende, nysgerrig, humoristisk og som en dejlig familiefar. Følgende små anekdoter fra hverdagen belyser dette: Ved at kigge i familiealbummet er det sjovt at se alle de billeder, han har indsamlet, men det er så sandelig også spændende at bemærke de små

sætninger, har påhæftet billederne.

Jeg prøver her at illustrere nogle af dem. Et billede viser mor, far, Dagmar og Anders Krogh, Marie og Eigil Illum og Ina og Erik Hempler siddende på et lad med halmballer på vej til grundlovsfest for tre år siden. Solen skinner. Far har skrevet; "På vej til grundlovsfest. Humøret var højt, men det blev meget højere".

På næste billede, hvor de står foran Peters hus ude i mosen, skriver far: "Langt, langt ude i marken lå et lille hus, aldrig så jeg så dejligt et hus".

Mor og far holdt af at køre en tur - tage kaffe med og nyde den et eller andet sted. Heldigvis har de sammen med mange andre oplevet dette. På et dejligt billede fra Holsteinshus skoven har far skrevet følgende: "I fantasien vor sommerbolig ved søen i Holsteinshus skoven 28.5.1995.

Et andet billede er fra juleaften sidste år. Julegaverne er delt ud. Far sidder i en lænestol, mor står bøjet over far og giver ham et kys. Fars kommentar: "Gaven var god, det skal nu belønnes".

Der skete meget i 1996 - politiske skandaler - sportspræstationer, der udmøntede i guldmedaljer. Jeg mener, man har glemt at uddele en medalje. En medalje af det pureste guld, som mor skulle have haft.

Du skulle have sådan en medalje, fordi du nok er den person, der i løbet af 1996 har været i Fåborg flest gange. De gange, far var indlagt, besøgte du ham to, ja, sommetider tre gange om dagen, og hvis du ikke kom om aftenen, ringede du altid derud og ønskede far godnat. Du har været fantastisk, mor.

Når far kom hjem fra sygehuset, havde du pyntet op med flag rundt omkring. Du har været tapper mor, vi er stolte af dig.

Her til slut synes jeg også at Birgit, vores søster, skal have en tak fordi hun har hjulpet far, og i særdeleshed mor, meget. Hun har også hjulpet Povl og mig med meget. Ikke mindst vedrørende alle de ting, der var at tale om omkring fars indlæggelse.

1996 blev det år, hvor vi mistede vores far, men vi vil altid føle, at han er iblandt os. Vi vil altid have et dejligt, positivt minde om ham, så længe vi lever.

Skal vi mindes far.

Tak allesammen."

Far døde den 9. november 1996